

образът на Светъ Богородицъ и като склучи длани съ умиленіе

— “О Божа майко! рече, съсъ средень гласъ, покровителствувай Тома Аніела, отърви го отъ всякъ бѣдъ и прѣмеждіе!”, И тогазь само, като ся обърнъ за да си иде, видѣ че не е была сама прѣдъ светѣтъ иконѣ.

На светѣтъ Дѣвъ приносяше приносъ и друга една мома, но колко тя различаше отъ смиреннѣтъ селянкѣ! Тя имаше видъ благородень и великолѣпень, дрехытъ ѝ бѣхъ свѣтлы и лыщяхъ въ бриллянты; главата ѝ бѣше окычена съ цвѣта, перя и дуалетъ съ бисеръ обнизанъ, а бѣлытъ ѝ плещи покрываше мантило отъ най хубаво кадифе. Но всичкѣ тѣзи бляскавость оборваше извънредната хубость на непознатѣтъ, която, ако и да ся виждаше че не е отъ нищо лишена на земѣтъ, моляше ся обаче и тя съ пламенното присърце на селянкѣтъ.

Пузолянката осѣти едно посвѣняваніе прѣдъ непознатѣтъ младъ, исчърви ся и като ѣхъ поздрави оттегли ся за да ѝ устѣпни мѣстото си, но тя съ едно благосклонно кывнуваніе и съ единъ треперливъ отъ умиленіе гласъ ѣхъ попита :

— Тука ли е Кармилската св. Богородица, която покровителствува сгоденытъ?

— Още и младоженцытъ, Господже.

— Вѣрвашъ ли ты въ нейното покровителство?

— Всичката ми надежда е на неѣхъ

— Помолвашъ ли ся съ мене наедно неѣхъ.

И това прошеніе станъ съ единъ такъвъзи сладость и облагъ, щото невъзможно бѣше да ѝ отрече нѣкой.

— Съсъ всяко благодареніе, отговори селянката, но за кого?

— За двѣ злочесты сърца, които не ще станѣтъ честиты ако ся не съединятъ.

— Какъ вы е името Господже?

— Марія.